

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae
Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros
distributae**

**Hieronymus, Sophronius Eusebius
Coloniae Agrippinae, 1674**

XXXV. Ad eandem. Parva specie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

Ægypti , Aphricæ litora olim dominatrici beatib[us], servorum & ancillarum numero complemen[tur]: ut quotidie sancta Bethlehem , nobiles quodam utriusque sexus atque omnibus divitiis fluentes, susciperet mendicantes ? Quibus quiam opem ferre non possumus , condolemus lacrymas lacrymis jungimus : occupatiq[ue] eti operis sarcina , dum sine gemitu confluentem videre non patimur , explanations in Ezekiel & penè omne studium omisimus: scripturarum que cupimus verba in opera vertere : & non cere sancta, sed facere. Unde rursus à te communi, ô Virgo Christi Eustochium, intermissum borem repetimus : & tertium volumen aggre[t]tu[m] desiderio satisfacere desideramus, illud & ceteros, qui lecturi sunt, deprecantes, ut vires nostras, sed votum considerent, quorum terum fragilitatis humanæ, alterum sanctæ esti Dominov voluntatis.

X X X V . Hieronimus Eustochio. Pie ludit circumspecta munera, qua misera[nt] Eustochium, & ad mysticos sensus sanctam Virginem revocat.

PArva specie, sed charitate sunt magna munera, accepisti à Virgine armillas, epistolam columbas. Et quoniā mel in Dei sacrificijs non offertur, nimia dulcedo arte mutata est, & quodam, ut ita dicam, piperis austeritate conditus. **A P U D** Deum enim nihil voluptuosum, nihil tantum suave placet, nisi quod in se habet mordacis aliquid veritatis. Pascha Christi cum amaritudinibus manducatur. Festus est dies, & natalis bea-

Levit. 2.

Exod. 12,

beati Petri festivius est solito condiendus: ita tam
men, ut scripturarum cardinem jocularis sermo
non fuget. Nec à præscripto palæstræ nostræ lon-
gus evagemur. Armillis in Ezechiele ornatur *Eze. 16.*
Hierusalem. Baruch epistolam accipit à Hiero- *Hier. 36.*
mia. In columbae specie Spiritus sanctus allobi-
tur. Itaque ut te aliquid & piperis mordeat, &
pristini libelli etiam nunc recorderis, cave ne o-
peris ornamenta dimittas, quæ verè armillæ sunt
brachiorum, ne epistolam pectoris tui scindas,
quam à Baruch traditam novacula Rex propha- *Hier. 36.*
nus incidit: ne ad similitudinem Ephraim per
Oseam audias: Facta es insipiens ut columba Ni- *Osee. 7.*
mium, respondebis, austere, & quod festo non
conveniat diei. Talibus ipsa muneribus provo-
casti, dum dulcibus amara sociata sunt, & à nobis
patia recipies. Laudem amaritudo comitabitur.
Verum ne videar dona minuisse, accepimus & ca-
nistrum cerasis refertum, talibus & tam virginali
verecundia rubentibus, ut ea nunc à Lucullo de-
lata existimarem. Siquidem hoc genus pomi,
Ponto & Armeniâ subjugatis de Cerasunto pri-
mus Romam pertulit. Unde & de patria nomen
acepit. Igitur quia in scripturis canistrum sicis
plenum legimus, cerasa vero non invenimus, in
eo quod allatum est, id quod allatum non est, præ-
dicamus: optamusque te de illis pomis fieri, quæ
contra templum Dei sunt, & de quibus Deus di-
cit, * Quia bona bona valde. NIHIL quippe Sal-
vator medium amat. Et sicuti frigidum non re-
fugiens, calidis delectatur, ita tepidos in Apoca-
lypsi evomere se velle loquitur. Unde nobis soli-
citus providendum est, ut solennem diem non
Cerasa.

*Hier. 24.*** Ecce**Apoc. 3.*

50 **D. HIERON. EPIST.**
tam ciborum abundantia, quam spiritus exu-
tione celebremus. Quia valde absurdum est
mihi saturitare velle honorare Martyrem, qu-
scias Deo placuisse jejunis. Ita semper
Gal. I. medendum est, ut cibum & oratio sequatur, &
etio. Quod si aliquibus displicet, Apostoli ve-
cantato: Si adhuc hominibus placet, Ch-
ancilla non essem.

XXXVI. Hieronymus Pammachio & Marcellus

Psal. 67. **E**t vestris, & multorum literis didici, ob-
mihi in schola tyrannica, Lingua canumtu-
rum ex inimicis ab ipso cur πειρά υπέχων libros
Latinum verterim. O impudentiam singulare
Accusant medicum, quod venena prodiderit,
scil. φάρμακον θαράτημον, id est, malum virus,
nenumque lethale suum non innocentiae meritis
sed criminis communione tueantur. Quia
culpam numerus peccantium minuat, & in pe-
sonis, non in rebus sit accusatio. Scribuntur con-
tra me libri, ingeruntur omnibus audiendi, & u-
men non eduntur, ut simplicium corda perci-
tiant, & mihi facultatem pro me auferant respon-
dendi. Nova m militiae genus, accusare, quo
prodi timeas: scribere, quod occulces. Si sunt ve-
ra, quae scripsit, cur publicum timuit? Si falli-
cur scripsit? Olim pueri legimus, intemperan-
tis esse arbitror, scribere quicquam, quod occu-
tari velis. Rogo, quis est iste dolor? Quid æstuat
quid insaniunt? Quod præconem repuli figura-
tum? quod nolui me subdolo ore laudari? quod
sub amici nomine, inimici insidias deprehendi?

XXXVII.